

ANCA ZAHARIA

SERTARUL CU URĂ

EDITURA

KARTH

Sertarul cu ură

Anca Zaharia

FRAGMENTE DIN CARTE

Editura Karth

2015

© 2015 Anca Zaharia

© 2015 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura Karth - un imprint

Herg Benet Publishers

Str. Inișor nr. 8, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Ilustrație copertă: The Spartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAHARIA, ANCA

Sertarul cu ură / Anca Zaharia. - București : Karth, 2015

ISBN 978-606-8611-39-6

821.135.1-1

Tipărit în România

ANCA ZAHARIA

SERTARUL CU URĂ

EDITURA

KARTH

In memoriam Andrei Bodi

1.

și tu când te uiți la mine ca o poveste
pe care n-am avut timp să
o spun nimănui
și ei care ascultă netulburați ca
niște pești deja uscați în soarele amarui
de august
și zambilele care s-au ofilit
de atâta căldură și apă și atenție
și soare și lichide și iubire
dar mai ales iubire caldă și soare atent

ce faci
ce faci când vine potopul și tu
te uiți așa la mine
la peștii uscați în august
la zambilele noastre ofilite și moarte
moarte
moarte
de atâta iubire?

2.

cadavrul muștei zace acolo nu l-ai luat
și acum se confundă cu pâinea verde
cu vasele mov
cu moartea care a venit și azi
să întrebe politicoasă
ce avem la cină
ar fi rămas și ea dacă eram mai primitivi
așa a plecat
suntem doar tu, eu și musca moartă
poate că venise chiar după
cadavrul ei doamna care altfel
ar fi rămas la cină
care altfel ar fi împărțit cu noi
pâinea verde din farfuria mov
ciobită în atâtea locuri
de te și miri
cum de mai e
întreagă

3.

atunci îmi amintesc bine
ai presărat pulbere de emoții
peste albastrul cerului ce se întuneca
și ai așteptat ca eu să exclam că ochii mei
n-au mai văzut nicicând ceva
atât dar atât de frumos

iar eu am stat și m-am uitat în gol
la pereții care nu mă lăsau să
admir marea nici cerul nici emoțiile

îmi uitasem acasă vorbele frumoase
iar pe cele câteva pe care le aveam la mine
le rătăcisem în poșeta mult prea feminină
care s-ar fi potrivit mai bine unui copac ori unei
pietre unui zmeu unui elefant unui girofar
stins

și când mi-ai recitat și Shakespeare
acel bărbat pe care toți îl admirăm
și nimeni nu îl înțelege
am știut că trebuie
să plec

4.

Lucrezia Borgia era frumoasă
până să moară
dar imediat după aceea a început să pălească
aș putea spune destul de mult

Mata Hari era și ea superbă
cu șoldurile dezgolite ca de amazoană
chiar și puțin după trecerea în veșnicia
pe care și-o petrece complet răvășită
din cauza dezaxațiilor care îi fură capul
bijuteria ce i-a mai rămas
din muzee

după ce mor voi afla
din păcate abia atunci
dacă tot ce am simțit de-a lungul vieții
a însemnat că așa îți pierzi capul
sau există și alte moduri

5.

haideți să înmuiem condeie
în călimara cu vise speranțe și alabastru

ce poate fi mai frumos decât un vis colorat
nu alb-negru?

să aducem ofrande lumii proscrise
să luptăm pentru bine pentru morți și caise

nu mai trebuie să descoperi
sensul ascuns al existenței
piatra filozofală – chiar și ea
a fost vândută de multă vreme
și transformată în lingouri de aur
se păstrează mai bine așa
spuneau specialiștii
au fost crezuți

6.

nu ne temeam de albine
alergam noi
doi nebuni spre infinit

drumul spre casă nu-l știu
cui îi pasă?
căci nu mai e acolo de mult

împreună vom reinventa
acel mit de mult mort
al cuplului perfect
vom alerga tot nebuni
după albine dar și după fluturi
și avioane prăbușite

și vom face supă din rădăcini de speranță
vom trece în fugă peste orice barieră
sunetul însuși ne va pierde urma
și vom poposi în acel univers
unde vom vorbi prin culori aruncate spre soare

nu-i frumos
să visezi la nemurire
atunci când știi că ești
mort

7.

compania ce ne transporta
a decis să facă grevă

nu-i mai convine să transporte transpirați
la al căror colț al gurii
e mereu prezent câte un strop de zeamă de fruct
prea copt
ce se grăbește să se amestece
cu praful din bărbie
și neliniștea din creier

compania a decis să facă grevă
nu ne mai transportă
nimeni acum
ne târâm noi prin subterane
alături de prietenii noștri

SFÂRȘIT
FRAGMENTE DIN CARTE

Cuprins

1.,	<i>7</i>
2.,	<i>8</i>
3.,	<i>9</i>
4.,	<i>10</i>
5.,	<i>11</i>
6.,	<i>12</i>
7.,	<i>13</i>
8.,	<i>14</i>
9.,	<i>15</i>
10.,	<i>16</i>
11.,	<i>17</i>
12.,	<i>18</i>
13.,	<i>19</i>
14.,	<i>20</i>
15.,	<i>21</i>
16.,	<i>22</i>
17.,	<i>23</i>
18.,	<i>24</i>
19.,	<i>25</i>
20.,	<i>26</i>
21.,	<i>27</i>
22.,	<i>28</i>
23.,	<i>29</i>

24., 30
25., 31
26., 33
27., 34
28., 35
29., 36
30., 37
31., 38
32., 39
33., 40
34., 41
35., 43
36., 44
37., 45
38., 46
39., 47
40., 48
41., 49
42., 50
43., 51
44., 53
45., 54
46., 56
47., 57
48., 58
49., 59
50., 60
51., 61
52., 62
53., 63

54., *64*
55., *65*
56., *67*
57., *68*
58., *69*
59., *70*
60., *71*
61., *72*
62., *63*
63., *74*
64., *75*
65., *76*
66., *77*
67., *78*
68., *79*
69., *80*
70., *81*
71., *83*
72., *84*
73., *85*

Anca Zaharia, încă de la debut, scrie o poezie puternică și personală, care te cucerește chiar și fără să-ți dai seama. Volumul se citește ușor și cu plăcere, dai pagină după pagină cu tot mai multă curiozitate, și asta te poate induce la un moment dat în eroare: poți rămâne cu senzația că e doar o poezie inteligentă și ironică, bine ancorată în realitate, actuală, ludică, non-conformist feminină. Dar, după ce ai închis cartea, ai surpriza că e mult mai mult decât atât. Te simți contaminat; de imaginile cuprinse în versuri, de unele finaluri, de întrebări, de stări, de gânduri.

Anca Zaharia este unul dintre acei rari scriitori inteligenți, cu gust impecabil în ce privește literatura scrisă de alții, care a citit și a înțeles îndeajuns de mult încât își permite să se joace chiar și cu acele teme în fața cărora novicii au în general o formă de respect paralizantă, care le inhibă scrisul, ajungând să-l facă ridicol, fals sau clișeic – aflată la polul opus, Zaharia scrie cu ușurință și umor despre moarte, iubire, copilărie, părinți, obsesii, nemulțumiri, dezgust, despre lumea din jur, simțind că tot ceea ce poate fi trăit poate fi de asemenea pus într-o poezie. Și câtă dreptate are!

Ironia rămâne unul dintre punctele forte al acestui volum. E mereu surprinzătoare, vie: „nu-i frumos/să visezi la nemurire/atunci când știi că ești/mort“; „Mata Hari era și ea superbă/cu șoldurile dezgo-lite ca de amazoană/chiar și puțin după trecerea în

veșnicia/pe care și-o petrece complet răvășită/din cauza dezaxațiilor care îi fură capul/bijuteria ce i-a mai rămas/din muzee//după ce mor voi afla/din păcate abia atunci/dacă tot ce am simțit de-a lungul vieții /a însemnat că așa îți pierzi capul/sau există și alte moduri“; „în loc de bibelouri am pus cărți/m-am învelit în păturica nouă și i-am mulțumit lui tataia/că e bun și mort și face cadouri la fel ca atunci când trăia și-mi era frică de el“ sau „uneori vezi clar că nu ești el/te minți că sigur te-au adoptat, te-au furat/ți-au zdrelit creierii în copilărie/de nu mai știi de tine//nu ești tac-tu mereu/și asta/abia asta/e o minune“. Când scrie despre iubire, tonul e cald, firesc, original: „*marți noaptea vor fi/- 20 de grade*, ai zis/nu-i nimic/te despici și dorm în tine/unde e cald/e mereu cald/va fi bine să mă îmbrac cu tine/să mă înconjoar cu sângele tău/fierbinte încă și apos aproape transparent//doar pentru o noapte/noaptea de marți/așteptând ziua de după/când nu voi mai suferi de frig/și te voi plânge convulsiv/dorindu-mi să nu te fi făcut /haina mea de zile negre albe /gri grele“.

Sertarul cu ură te contaminează, într-un final, de viață, dar nu una îmbrăcată regulamentar și decent în haine care nu i se potrivesc, menite doar să dea bine în ochiul privitorului, ci una dezgolită și reală, așa cum poate fi și a ta, dacă ai avea curaj s-o privești în față. Iar asta e cel mai important și mai sincer lucru pe care-l poate face poezia pentru tine.

Cristina Nemerovski

Sertarul cu aUră

Poezia Ancăi Zaharia e biografico-existențială & cotidiană, directă și sinceră când e existențială și dură, ironică sau la limitele disperării când e cotidiană (vezi întâlnirile cu cerșetorii, de exemplu).

Atît biograficul & existențialul, cît și cotidianul sînt pe două nivele, de două feluri: din prezent și din trecut. Prezentul (brașovean) e cu cerșetori și căutători prin tomberoane, trecutul e cu violențe familiale (din Moldova lui Ștefan cel Mare), horror chiar și pentru prezent („dar în moldova mea totul se poate întîmpla (...) eu cît am stat acolo credeam că așa este toată lumea/și probabil de asta mă uitam numai la filme thriller și horror / pentru că-mi place realitate“). Exemple? Tatăl bețiv își terorizează/bate nevasta și copilul când „are chef mușchii lui“. Unica dată când le ia ceva e de ziua lor de naștere (în aceeași zi), dar înainte să le dea marile cadouri (o pereche de chiloți cu floricele mamei, și „un biscuite expirat la copil“ – „că e ziua lor, la amîndouă“).

Ca stare, Anca Zaharia ne poate aminti de strămoșul ei din Bacău, doar că Anca reușește să se detașeze de cele trăite (probabil), în textele ei realitatea pare văzută de un altul, de aceea acea stare modernistă md se îmbracă în straie postmoderne, combinate cu ironie (neagră, dar uneori și în culorile unor fuste...) &

sarcasm & ...ură, ceea ce n-o să prea găsim la Bacovia, oricât l-am reciti.

În orice caz, poezia Ancăi Zaharia e dură și directă, iar după ce o dezbraci (imaginar) de procedee & tehnici poți vedea verdicte & concluzii tăioase & nemiloase: „fiecare punct negru e un răspuns/fiecare rid de la colțul gurii/e o întrebare/fiecare cută de grăsime de pe burtă/e o revoltă mută și apoi resemnare tristă“. Stări și sentimente exprimate cu multă exactitate, ca-ntr-o strofă din poemul 59: „dacă nu apeși la timp/mori / dacă apeși mai devreme/cu o secundă/mori“. Un debut foarte tare. Lectură utilă și... plăcută!

Mihail Vakulovski

Am citit cu nesaț manuscrisul pe care l-ai trimis și ceea ce mă intrigă la el este stilul. Nu știu cum vor fi puse în pagină aceste poeme, dar sunt convins că cititorii vor fi la fel de surprinși ca mine când vor descoperi o voce poetică stranie, care poate să captiveze atenția (lucru important mai ales la un volum de debut). Ca impresie generală, pot să spun că sunt pesimist în legătură cu capacitatea publicului de a recepta o carte ca a ta. Cititorul român este atras de genurile facile și caută să nu facă risipă de efort atunci când citește ceva. Dar sunt convins că vei avea parte de cititorii pe care-i meriți și care te merită. Sper ca treptat să te desprinzi de orice influență exterioară și să reușești să te exprimi doar pe tine prin scris. Scapă de ceilalți critici sau scriitori, când scrii trebuie să fii EGOISTĂ. Asta te sfătuiesc să faci pe viitor: să fii mai egoistă. Cred că spre final ai mai multă profunzime. Finalul mi se pare fenomenal. Intensitatea crește și (deși nu beau alcool) am simțit cum mă „îmbătam“ citind. M-am bucurat când am văzut că în universul tău poetic au intrat oamenii din jurul tău. Oamenii din jurul tău fac literatura posibilă... restul este ego-centrism bine temperat.

Vlad Toma

www.hergbenet.ro

Editura Karth - un imprint
Herg Benet Publishers
Str. Inișor nr. 8,
sector 2, București, România.
E-mail comenzi: vanzari@hergbenet.ro

Bun de tipar: septembrie 2015. Apărut: 2015.

„Sertarul cu ură te contaminează, într-un final, de viață, dar nu una îmbrăcată regulamentar și decent în haine care nu i se potrivesc, menite doar să dea bine în ochiul privitorului, ci una dezgolită și reală, așa cum poate fi și a ta, dacă ai avea curaj s-o privești în față. Iar asta e cel mai important și mai sincer lucru pe care-l poate face poezia pentru tine.“

(Cristina Nemerovski)

„Poezia Ancăi Zaharia e dură și directă, iar după ce o dezbraci (imaginar) de procedee & tehnici poți vedea verdicte & concluzii tăioase & nemiloase: «fiecare punct negru e un răspuns/fiecare rid de la colțul gurii/e o întrebare/fiecare cută de grăsime de pe burtă/e o revoltă mută și apoi resemnare tristă». Stări și sentimente exprimate cu multă exactitate, ca-ntr-o strofă din poemul 59:

«dacă nu apeși la timp/mori / dacă apeși mai devreme/cu o secundă/mori». Un debut foarte tare. Lectură utilă și... plăcută!“

(Mihail Vakulovski)

„O voce poetică stranie, care poate să captiveze atenția.“

(Vlad Toma)

Editura Karth

- un imprint -

Herg Benet Publishers

www.hergbenet.ro

ISBN 978-606-8611-39-6

9 786068 611396 >